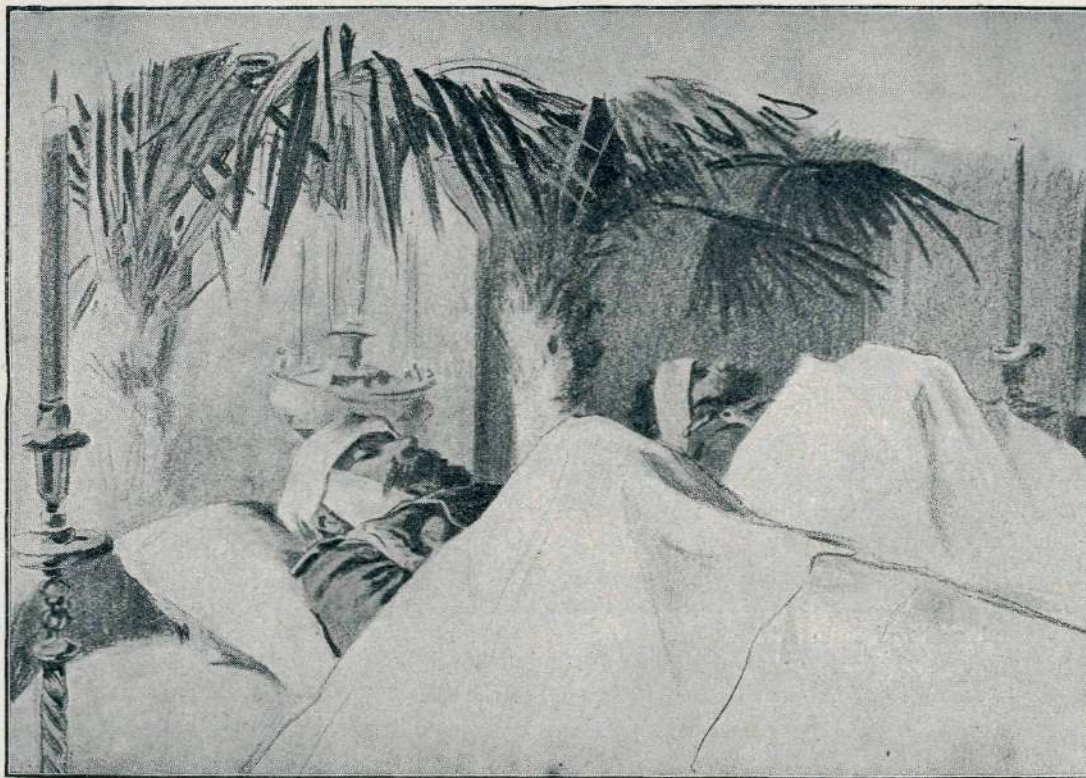

nekoliko kratkih zanimivih podatkov o življenju in delovanju tega mladega in navdušenega lužiško-srbskega rodoljuba in pisatelja. — M. Andricki se je poročil 30. maja l. 1871. v Pančicah. V Pragi je dovršil gimnazijo in potem je študiral na nemški univerzi v Pragi bogoslovje. L. 1895. je bil v Budišinu posvečen za mašnika. Najprej je služboval kot kaplan v Ralbicah osem let. 15. oktobra l. 1903. se je preselil v Budišin, kjer je kaplanoval pri srbski cerkvi. 15. oktobra lanskega leta pa je bil prestavljen v Hajnice za župnega upravitelja. — Že v Pragi se je marljivo učil svojega materinskega jezika in razun tega se je z ljubeznijo pečal z drugimi slovanskimi jeziki in književnostmi. V Ralbicah je bil marljiv sourednik „Lužice“, katero je pravzaprav sam urejeval osem let. Ta

Nov lužiško-srbski list. V Spodnji Lužici izhaja nov list pod naslovom „Wosadnik, cerkvine powesći za Picańsku a Janšojsku wosadu“. Urednik novega lista je župnik Ręžo v Janšojcach. Mesečnik „Lužica“ končuje le-to poročilo z voščilom, ki ga tudi mi ponavljamo: Prejemy jemu (uredniku) z cyleje wutroby wjele zboża a mlodej nowinje rjany wuspěch a bohate rozšěrjenje mjez serbskim ludom“.

Henryk Wernic. 7. januarja je v Varšavi umrl v 76. letu zaslužni poljski vzgojitelj, H. Wernic, pisatelj temeljitih pedagoških del. Rojen je bil l. 1828. v Varšavi; izpočetka postane uradnik, l. 1851. učitelj poljskega jezika in zemljepisja. Od l. 1861.—1868. je

GENERAL KONDRATENKO IN STOTNIK NOMAJENKO NA MRTVAŠKEM ODRU
NA KIKVANSKI UTRDBI V PORT ARTURJU.

edini leposlovni list lužiških Srbov je krasil s podobami in ga je s svojimi lastnimi spisi tako povzdignil, da se zdaj „Lužica“ more po vsej pravici imenovati predstaviteljico lužiškega slovstva in lužiškega naroda. Pisateljsko peró Andrickega je zelo spretno, kajti on je rojen publicist. Njegov jezik je čist, njegov zlog eleganten. Želimo mlademu lužiškemu rodoljuba in pisatelju na novem mestu obilo sreče in tudi mi „wjeselimy so tohodla hižo do časa, zo budžemy často a husto widzeć we „Lužicy“ mjeno M. Andrickeho“.

na Angleškem in Nemškem študiral in obenem poučeval. V Draždanih je izgubil soprogo in vid; vrnil se je v domovino in se je posvetil edino le pisateljskemu delovanju. Cele dneve je preživel v svoji sobici, kjer je poslušal čitanje in narekoval pisarju svoje duševne proizvode. Do zadnjega trenutka je bil Wernic neumorno delaven v pedagoško-literarni stroki. Izdal je: „Przewodnik wychowania“, „Nauka o rzeczach“, „Wychowanie dziecka do lat sześciu“, „Pogadonki o życiu“, „Co i jak robią rzemieślnicy“ in dr. Razun tega je Wernic pisal v razne poljske časnike.